

Саме ці фактори і об'єктивували необхідність прийняття нового закону, який врегулював би статус прокуратури, із врахуванням сучасних політичних та соціально-економічних реалій.

Так, в жовтні 2014 року в Закон України «Про прокуратуру» парламентом були внесені певні зміни. Найбільш суттєвим нововведенням є скасування функцій прокуратури щодо загального нагляду, а також приведення її структури до більш чіткого вигляду. Ліквідація цієї функції наблизить діяльність прокуратури у відповідність до європейського законодавства.

Водночас, позбавляючи прокуратуру вказаних функцій, Закон посилює механізми реалізації основних функцій прокуратури, тобто - нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно - розшукову діяльність. Зокрема, прокуратура може надавати письмові вказівки цим органам, які є обов'язковими для них і підлягають негайному виконанню.

Однією з найбільш суттєвих змін є те, що тепер структура прокуратури буде чітко трирівневою: Генеральна прокуратура України, регіональні прокуратури та місцеві прокуратури.

Отже, можна сказати, що попри певні зміни, Закон України «Про прокуратуру» далеко не досконалий, і новий парламент повинен продовжувати працювати над його вдосконаленням, та іншими актами стосовно покращення діяльності органів прокуратури.

Взаємодія циганських громад з органами влади: досвід національних досліджень

Севрук В.Г., кандидат юридичних наук, науковий співробітник відділу організації науково-дослідної роботи НАВС

У березні 2008 - лютому 2009 року МБО Ромський жіночий фонд «Чіріклі» виконав проект «Вивчення прав людини та боротьба з дискримінацією», в межах якого було проаналізовано стан дотримання прав циганських етнічних груп у Одеській, Черкаській, Донецькій областях та АР Крим, зокрема й порушення прав циган представниками міліції. І хоча проект мав більш оглядовий характер, він дав змогу зробити такий висновок щодо МВС:

Аналіз інформації, отриманої під час реалізації проекту, вказує на те, що порушення прав циган обумовлені, в першу чергу, негативним ставленням до цієї категорії громадян з боку працівників міліції середньої та нижчої ланки, представників державних органів влади. Відтворенню цієї ситуації сприяє низький рівень правової обізнаності серед циган, зневіра у справедливості й законності, а також недостатній професійний рівень деяких працівників органів внутрішніх справ у галузі прав людини.

Разом із тим під час проведення тренінгів і спілкування з міліціонерами та державними службовцями організатори стикалися з тим, що практично всі учасники висловлювали тезу «Винний, тому що циган» і вважали циган однією з найпроблемніших у криміногенному розумінні частиною населення [1, с.8].

Більшість співробітників міліції вказувала, що практичний досвід роботи свідчить про те, що кримінал є частиною циганського менталітету, і це вимагає відповідного жорсткого реагування з боку міліції» [2, с.44].

Минулого року Харківський інститут соціальних досліджень за підтримки МФ «Відродження» виконав дуже важливе, з огляду на нашу тему, соціологічне дослідження: «Вивчення правових потреб ромського населення в Закарпатській і

Черкаській області» [3]. Питання «роми - правоохоронні органи» вже посіло в ньому самостійне місце.

Варто згадати й кілька проектів суто практичного спрямування (насамперед щодо паспортизації), виконаних у 2012 році за підтримки МФ «Відродження»: «Посилення правових можливостей ромів Бессарабії», «Паспортизація ромського населення в Перечинському районі», «Усунення перешкод в реалізації правових можливостей ромського населення», «Посилення правових можливостей ромських громад Полтавщини», на основі яких було видано і практичний посібник [4].

Таким чином, з 1997 року (перша доповідь Європейського центру прав ромів) в Україні вже було створено певну науково-практичну базу з досліджуваної теми. Наш звіт є черговим методологічним і соціологічним внеском до неї, і сподіваємося - вагомим.

Автори та учасники проекту вважають, що наступним кроком циганських організацій України, програми «Роми України» МФ «Відродження» та Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини [4] мало б стати комплексне та системне вивчення проблем, з якими стикаються цигани у стосунках із правоохоронними органами. Таке вивчення, безумовно, стане серйозним науковим дороговказом і для МВС України, і для циганського громадянського суспільства, і для держави в цілому на виконання завдань щодо правового захисту циган, визначених у Стратегії захисту та інтеграції в українське суспільство ромської національної меншини на період до 2020 року [5].

Список використаних джерел:

1. Дотримання прав ромського населення в діяльності ОВС України / Кол. авт. - Харків: Харківський інститут соціальних досліджень, 2013. - 76 с.
2. Попередження проявів ксенофобії в полікультурному суспільстві: Практичний посібник для державних службовців та працівників правоохоронних органів / кандидат філософських наук доцент М.В.Новікова, магістр філософії Луньова О.В. - К., 2009. - 70 с.
3. Вивчення правових потреб ромського населення в Закарпатській та Черкаській областях / М.О. Колоколова, С.В. Щербань. - Х.: ХІСД, 2012. - 48 с. Електронний ресурс. Режим доступу: [http://khisr.kharkov.ua/fit1e\\$/6oc\\$/1343999004.p\\$](http://khisr.kharkov.ua/fit1e$/6oc$/1343999004.p$)
4. Ти і міліція (як захистити свої права у міліції): Практичний poradник. - Полтава, 2012. - 20 с.
5. Звернення Валерії Лутковської з нагоди Міжнародного дня ромів. - 2013, 08 квітня. Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.ombudsman.gov.ua/^ex^p?oryon=cot_coII;ePI&view=artic1e&id=2591:2013-04-08-09-35-52&catid=14:2010-12-07-14-44-26&Itemid=75.
6. Про Стратегію захисту та інтеграції в українське суспільство ромської національної меншини на період до 2020 року: Указ Президента України № 201/2013 від 08 квітня 2013 р. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/15628.htm1>.